

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Quintum remedium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

106 INSTRVCTIO AD

Omnia ele-
menta insur-
gent contra
damnatum.
Sapient, 5.

vsu tuum creatæ, pugnabunt con-
tra te, & infelicem te, insensatumque
peccatorem condemnabunt. Scriptū
est enim; *Et pugnabit cum illo orbis terra-
rum contra insensatos.*

Hic exspatiari poteris, & cōmemo-
rare, quomodo Terra dicet; Ego te su-
stinui; ego tot herbas, plantas, & ani-
malia tibi produxi. Aqua dicet, Ego
tibi tot genera piscium protuli; ego ti-
bi seruiui, vt quæ longissimè fuerant
à te dissita, facili negotio ad te trans-
ferrētur. Aër dicet; Ego varias auium
species in vsu tuum generavi, & nu-
trui; in me spirasti, & respirasti. Ignis
dicet; Ego te tementem præ frigore
calesceci; ego tibi in vsu ciborū tuo-
rum, aliarumque rerum necessaria-
rum seruiui. Cœli dicent; Nos tibi no-
stras influentias, nos lumen nostrum
tibi communicauimus. Omnia hæc
ingratitude tuam exaggerabunt,
& sententiam Iudicis approbabunt.

Quintum remedium.

Cum suspi-
rijs & plau-
ribus obsti-
nati damna-
tio descen-
da.

Si necdum cedat obstinatus, osten-
dant Fratres signa & argumenta ma-
gni doloris, in casu tam miserabili:
cumque suspirijs & planctibus (si fieri
poterit) in præsentia damnati inter
se

IVVANDOS MORIENTES. 107

se ob perditionem illius lamententur, & dicant; Heu, heu Fratres, heu quàm lamentabile est miseræ huius creaturæ spectaculum, quæ non videt impendentem sibi ruinam, & perditionem: heu quàm subito superueniet illi dies iræ, afflictionis, & amaritudinis? An non videatis Dæmones appropinquantes, vt capiant eius possessionem? Nonne videtis præmium, quod in æternum manet eum, propterea quod obmutuit, nolens peccata sua confiteri, & eorum à Deo remissionem flagitare? quod ad bonas exhortationes surdus factus est, instar aspidis, obturantis aures suas, ne audiat vocem incantantis? Ah misera anima, quæ tam peruerso militasti Domino: O infelix & absque consilio, quæ non vides mala quæ tibi imminuent. Poteras cælum possidere, & tu ad tenebrosos inferni carceres præcepseris: poteras frui societate beatorum, & tu maus damnatorum: poteras esse filius DEI, & vis esse mancipium Diaboli. O infelix permutatio, quàm festos dies agent Dæmones super anima tua: quibus desiderijs hunc diem expectârunt? quibus furijs ar-

dentes

108° INSTRVCTIO AD
dentes flammæ exuscitabunt: quan-
to numero concurrent ad locum sup-
plicij tui, vt te cum strepitu ad tristia
sua spelæa deducant. O quanto meli-
us esset, ô homo, te in ventre matris
tuæ mortuum fuisse, & de ventre ad
sepulchrum translatum? Heu serò ni-
mis errorem tuum agnosces; quæres
& desiderabis spatium pœnitentiæ,
& non concedetur tibi: clausa erit mi-
sericordiæ ianua, & segregaberis à so-
cietate iustorum: aperta erit ianua iu-
stitiæ, iræ, & indignationis, & erit fors
tua cum reprobis.

Hæ, similesque lamentationes fi-
ant super obstinato, fratresque tam in
gestibus, quàm in verbis maximum
dolorem exhibeant: non aliter atque
si charissimus quispiam eorum ami-
cus esset mortuus: imò dolorem et-
iam maiorem. mone enim Sapiens,
*amplius plorandum super in. pij peruersita-
tem, quàm super mortem amici.*

Post lamentationes orationi se de-
dant Fratres; & si quis eorum spiritu
sit feruentiori, volueritque disciplinã
sumere in præsentia illius obstinati,
suum recipiet præmium ab eo, qui fla-
gellatus est pro nobis: exhortentur
etiam

IVVANDOS MORIENTES. 109
etiam obstinatum, vt oret; qui fortè
videns alios cum in modum pro se
affligi, condolebit illis, & tandem ad
mentem redibit saniozem.

Sextum remedium.

Si hæc omnia non sufficiant ad e-
molliendum cor obstinati, eumque
ab errore suo reuocandum, Confessa-
rius ex seipso, non reddita cæteris Fra-
tribus ratione, periculum faciat, si for-
tè poterit animum eius flectere, eoq;
saltem inducere, vt confiteatur om-
nia peccata sua reliqua, in quibus nõ
sentit aliquam difficultatem. adiuuet
eum in examine conscientia, conce-
datque illi tempus reuocandi in me-
moriã, ea saltem peccata, in quibus
nulla est difficultas. Fortè sola quadã
ymbra Sacramenti pœnitentiã, dum
recitat peccata sua, mouebitur ad cõ-
punctionem: sicut nonnullos motos
esse cognouimus. Sed & non obscure
significet damnato, se non habere in-
tentionẽ illum absoluendi in hac con-
fessione imperfecta; sed sperare se, qd
per hanc disponetur ad faciendã per-
fectiorem, vt tandem absolutione di-
gnus efficiatur.

Caueat autem Confessarius (vt di-
ctum